

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/720/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226538
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113226538.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom JUDr. Alanom Strelákom, so sídlom W. U. XX, F., proti odporkyni E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. Q.. XX, F., adresa pre doručovanie: P. O. F. XX, F. XX, o zaplatenie 761,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/257/2013-47 zo dňa 27.03.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyni zaplatenia 761,77 eur, s úrokom z omeškania 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 15.06.2011 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 128,70 eur a náhrady trov konania. Mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol obchodno-závazkový vzťah zo zmluvy o úvere, spravujúci sa ustanoveniami Obchodného zákonníka aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Nemal však za preukázané poskytnutie peňažných prostriedkov, teda splnenie povinnosti veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho požiadanie peňažné prostriedky. Aj keď dlžník potvrdil svojím podpisom na zmluve, že pred jej uzavretím prevzal finančnú hotovosť, mal za to, že takéto prehlásenie, ktoré nie je jednoznačne vykonané dlžníkom, nemôže predstavovať potvrdenie o prenechaní peňažných prostriedkov, keďže to odporuje aj samotnému obsahu zákona. Mal za to, že každý subjekt musí mať doklady o prevode prostriedkov na účtoch, výberoch z účtov, výberoch z hotovostnej pokladnice, a preto nie je možné, aby navrhovateľ poskytol úver a nemal dlžníkom podpísané prevzatie sumy. Pretože navrhovateľ nepreukázal poskytnutie peňažných prostriedkov, nemohol mu vzniknúť nárok na ich vrátenie, poplatok za ich poskytnutie, úrok ani zmluvnú pokutu z dôvodu omeškania s ich vrátením, a preto nárok v plnom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Nakoľko si však odporkyňa trovy konania neuplatnila, tak jej takýto nárok nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. a z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) a d) O. s. p. a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že odporkyňa prevzatie finančných prostriedkov potvrdila vlastnoručným podpisom v zmysle čl. I. zmluvy, pričom ich prevzatie nikdy nijakým spôsobom nerozporovala. Napriek presvedčeniu súdu o nepreukázaní odovzdania finančných prostriedkov navrhovateľom odporkyni, nikdy ju ani len nevyzval na vyjadrenie sa. Ignorovaním jeho žiadosti o odročenie pojednávania (z dôvodu ospravedlnenia neúčasti odporkyne) a vytýčenie nového termínu mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom a domáhať sa ochrany jeho práv. Súčasne poukázal na nedodržanie negatívnej dôkaznej teórie prvostupňovým súdom v tejto veci.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu podľa ust. § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie.

V zmysle ust. § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia vyplývajú základné práva a povinnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, ktorými je aj tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých účastník odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť účastníka v spore. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva. V dôkaznej povinnosti existujú výnimky. Jednou je tzv. negatívna dôkazná teória, na ktorú aj navrhovateľ poukazuje v odvolaní. Vychádza z toho, že nemožno od účastníka spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti, keď typickým príkladom negatívneho skutkového tvrdenia je, že odporca nezaplatil. Vtedy dochádza k preneseniu dôkazného bremena na odporcu aj napriek tomu, že ide o tvrdenie navrhovateľa. Odporca potom musí preukázať, že zaplatil. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že bolo zaplatené, sa teda presúva na odporkyňu.

Aj keď navrhovateľ v tejto veci uviedol skutkové okolnosti, z ktorých odvodzoval svoje nároky a označil aj dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, okresný súd ich nevzal do úvahy (z ním uvádzaných hypotetických dôvodov), nezaoberajúc sa vôbec skutočnosťami uvedenými odporkyňou v jej podaní, doručenom súdu 25.03.2014, kde sama uvádza, že čiastku, ktorú je dlžná, nemôže vyplatiť naraz, keď nevykonal ani ďalšie dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, a preto nemohol vec správne právne posúdiť za použitia správneho ustanovenia právneho predpisu, z ktorého dôvodu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

V ďalšom bude úlohou okresného súdu výsluchom, resp. iným spôsobom zistiť vyjadrenie odporkyne k prevzatíu finančných prostriedkov od navrhovateľa a k plneniu si povinnosti zo zmluvy a až následne za dodržania procesných práv účastníkov, vo veci opätovne rozhodne.

V ďalšom bude úlohou okresného súdu výsluchom, resp. iným spôsobom zaistiť vyjadrenie odporkyne k prevzatíu finančných prostriedkov od navrhovateľa, t. j. či, ak áno, kedy a v akej výške k nemu došlo a až následne za dodržania procesných práv účastníkov vo veci opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí okresný súd nanovo rozhodne aj o náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie Krajského súdu v Žiline bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.